

Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis

L 127

Izdevums
latviešu valodā

Tiesību akti

52. sējums
2009. gada 26. maijs

Saturs

I Tiesību akti, kuri pieņemti, piemērojot EK/Euratom līgumus, un kuru publicēšana ir obligāta

REGULAS

Komisijas Regula (EK) Nr. 429/2009 (2009. gada 25. maijs), ar kuru nosaka standarta importa vērtības atsevišķu veidu augļu un dārzeņu ieviešanas cenas noteikšanai 1

★ Komisijas Regula (EK) Nr. 430/2009 (2009. gada 25. maijs), ar ko apstiprina grozījumus, kuri nav maznozīmīgi, tāda nosaukuma specifikācijā, kas reģistrēts Aizsargāto cilmes vietas nosaukumu un aizsargāto ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu reģistrā ("Kölsch" (AĢIN)) 3

DIREKTĪVAS

★ Komisijas Direktīva 2009/51/EK (2009. gada 25. maijs), ar kuru groza Padomes Direktīvu 91/414/EEK attiecībā uz darbīgās vielas nikosulfurona specifikāciju ⁽¹⁾ 5

II Tiesību akti, kuri pieņemti, piemērojot EK/Euratom līgumus, un kuru publicēšana nav obligāta

LĒMUMI

Padome

2009/398/EK:

- ★ Padomes Lēmums (2009. gada 27. aprīlis), ar ko ieceļ amatā Reģionu komitejas locekli un locekļa aizstājēju no Vācijas 7

2009/399/EK:

- ★ Padomes Lēmums (2009. gada 27. aprīlis), ar kuru koriģē piemaksas, kas paredzētas Lēmumā 2003/479/EK un Lēmumā 2007/829/EK par noteikumiem, kas jāpiemēro attiecībā uz valstu ekspertiem un militāro personālu, kuri norīkoti uz Padomes Ģenerālsekretariātu 8

2009/400/EK:

- ★ Padomes Lēmums (2009. gada 12. maijs) par pasākumu "Eiropas Kultūras galvaspilsēta" 2012. gadā 9

2009/401/EK:

- ★ Padomes Lēmums (2009. gada 12. maijs) par pasākumu "Eiropas Kultūras galvaspilsēta" 2013. gadā 10

Komisija

2009/402/EK:

- ★ Komisijas Lēmums (2009. gada 28. janvāris) par "ārkārtas rīcības plāniem" augļu un dārzeņu nozarē, kurus īstenojusi Francija (C 29/05 (ex NN 57/05)) (izziņots ar dokumenta numuru C(2009) 203)..... 11

Labojums

- Labojums Komisijas Regulā (EK) Nr. 423/2009 (2009. gada 20. maijs) par rīsu importa licenču izdošanu saskaņā ar tarifu kvotām, kas ar Regulu (EK) Nr. 1529/2007 atvērtas 2009. gada maija apakšperiodam (OV L 125, 21.5.2009.) 21

I

(Tiesību akti, kuri pieņemti, piemērojot EK/Euratom līgumus, un kuru publicēšana ir obligāta)

REGULAS

KOMISIJAS REGULA (EK) Nr. 429/2009

(2009. gada 25. maijs),

ar kuru nosaka standarta importa vērtības atsevišķu veidu augļu un dārzeņu ieviešanas cenas noteikšanai

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes 2007. gada 22. oktobra Regulu (EK) Nr. 1234/2007, ar ko izveido lauksaimniecības tirgu kopīgu organizāciju un paredz īpašus noteikumus dažiem lauksaimniecības produktiem (Vienotā TKO regula) ⁽¹⁾,

ņemot vērā Komisijas 2007. gada 21. decembra Regulu (EK) Nr. 1580/2007, ar ko nosaka Regulu (EK) Nr. 2200/96, (EK) Nr. 2201/96 un (EK) Nr. 1182/2007 īstenošanas noteikumus augļu un dārzeņu nozarē ⁽²⁾, un jo īpaši tās 138. panta 1. punktu,

tā kā:

Regulā (EK) Nr. 1580/2007, piemērojot Urugvajas kārtas daudzpusējo tirdzniecības sarunu iznākumus, paredzēti kritēriji, pēc kuriem Komisija nosaka standarta importa vērtības minētās regulas XV pielikuma A daļā norādītajiem produktiem no trešām valstīm un laika periodiem,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Standarta importa vērtības, kas paredzētas Regulas (EK) Nr. 1580/2007 138. pantā, ir tādas, kā norādīts šīs regulas pielikumā.

2. pants

Šī regula stājas spēkā 2009. gada 26. maijā.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2009. gada 25. maijā

Komisijas vārdā —
lauksaimniecības un lauku attīstības ģenerāldirektors
Jean-Luc DEMARTY

⁽¹⁾ OV L 299, 16.11.2007., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 350, 31.12.2007., 1. lpp.

PIELIKUMS

Standarta importa vērtības atsevišķu veidu augļu un dārzeņu ieviešanas cenas noteikšanai

(EUR/100 kg)

KN kods	Trešās valsts kods ⁽¹⁾	Standarta ieviešanas vērtība
0702 00 00	MA	39,7
	MK	76,1
	TN	105,3
	TR	73,8
	ZZ	73,7
0707 00 05	EG	127,4
	JO	156,8
	MA	31,4
	TR	135,1
	ZZ	112,7
0709 90 70	TR	124,0
	ZZ	124,0
0805 10 20	EG	39,3
	IL	55,7
	MA	44,7
	TN	108,2
	ZZ	62,0
0805 50 10	AR	53,3
	TR	52,4
	ZA	63,7
	ZZ	56,5
0808 10 80	AR	74,7
	BR	74,5
	CL	74,9
	CN	107,0
	NZ	92,7
	US	105,3
	UY	71,7
	ZA	81,9
	ZZ	85,3
0809 20 95	US	458,4
	ZZ	458,4

⁽¹⁾ Valstu nomenklatūra, kas paredzēta Komisijas Regulā (EK) Nr. 1833/2006 (OV L 354, 14.12.2006., 19. lpp.). Kods "ZZ" nozīmē "citas izcelsmes vietas".

KOMISIJAS REGULA (EK) Nr. 430/2009

(2009. gada 25. maijs),

ar ko apstiprina grozījumus, kuri nav maznozīmīgi, tāda nosaukuma specifikācijā, kas reģistrēts Aizsargāto cilmes vietas nosaukumu un aizsargāto ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu reģistrā ("Kölsch" (AĢIN))

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes 2006. gada 20. marta Regulu (EK) Nr. 510/2006 par lauksaimniecības produktu un pārtikas produktu ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu un cilmes vietu nosaukumu aizsardzību⁽¹⁾ un jo īpaši tās 7. panta 4. punkta pirmo daļu,

tā kā:

- (1) Saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 510/2006 9. panta 1. punkta pirmo daļu un piemērojot tās 17. panta 2. punktu, Komisija ir izskatījusi Vācijas pieteikumu specifikācijas grozījumu apstiprināšanai aizsargātajai ģeogrāfiskās izcelsmes norādei "Kölsch", kas reģistrēta saskaņā ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 1107/96⁽²⁾, kurā grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 2325/97⁽³⁾.

- (2) Attiecīgie grozījumi nav maznozīmīgi Regulas (EK) Nr. 510/2006 9. panta nozīmē, un Komisija, piemērojot minētās regulas 6. panta 2. punkta pirmo daļu, *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*⁽⁴⁾ ir publicējusi grozījumu pieteikumu. Komisijai nav iesniegts neviens paziņojums par iebildumiem saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 510/2006 7. pantu, tāpēc šie grozījumi ir jāapstiprina,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Ar šo apstiprina specifikācijas grozījumus, kas publicēti *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* attiecībā uz šīs regulas pielikumā minēto nosaukumu.

2. pants

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2009. gada 25. maijā

Komisijas vārdā —

Komisijas locekle

Mariann FISCHER BOEL

⁽¹⁾ OV L 93, 31.3.2006., 12. lpp.

⁽²⁾ OV L 148, 21.6.1996., 1. lpp.

⁽³⁾ OV L 322, 25.11.1997., 33. lpp.

⁽⁴⁾ OV C 254, 7.10.2008., 12. lpp.

PIELIKUMS

Regulas (EK) Nr. 510/2006 I pielikumā uzskaitītie pārtikas produkti:

2.1. grupa. Alus

VĀCIJA

Kölsch (AÇIN)

DIREKTĪVAS

KOMISIJAS DIREKTĪVA 2009/51/EK

(2009. gada 25. maijs),

ar kuru groza Padomes Direktīvu 91/414/EEK attiecībā uz darbīgās vielas nikosulfurona specifikāciju

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

(3) Tāpēc ir pamatoti mainīt nikosulfurona minimālo tīrības pakāpi.

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

(4) Saskaņā ar Direktīvas 2008/2/EK 2. pantu dalībvalstīm no 2009. gada 1. jūlija jāpieņem šīs direktīvas ieviešanas noteikumi, tādēļ no minētās dienas ir jāpieņem arī grozītā nikosulfurona specifikācija, neskarot pārējos Direktīvas 2008/40/EK 3. pantā noteiktos termiņus. Tādējādi šai direktīvai jāstājas spēkā, cik vien drīz iespējams.

ņemot vērā 1991. gada 15. jūlija Padomes Direktīvu 91/414/EEK par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū⁽¹⁾ un jo īpaši tās 6. panta 1. punkta otrās daļas otro ievilkumu,

(5) Tāpēc attiecīgi jāgroza Direktīva 91/414/EEK.

tā kā:

(6) Šajā direktīvā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar Pārtikas aprītes un dzīvnieku veselības pastāvīgās komitejas atzinumu,

(1) Pēc pārskatīšanas, kurā ziņotāja dalībvalsts bija Apvienotā Karaliste, ar Komisijas Direktīvu 2008/40/EK⁽²⁾ Direktīvas 91/414/EEK I pielikumā iekļāva darbīgo vielu nikosulfuronu. Direktīvas 2008/40/EK noteiktā minimālā tīrības pakāpe ir 930 g/kg. Šo rādītāju noteica, pamatojoties uz pieteikuma iesniedzēja iesniegto specifikāciju.

IR PIENĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

(2) Taču parasti minimālo tīrības pakāpi nosaka pēc Apvienoto Nāciju Organizācijas Pārtikas un lauksaimniecības organizācijas (FAO) sagatavotajām specifikācijām attiecībā uz darbīgajās vielās esošo piemaisījumu tīrību un daudzumu. FAO nikosulfurona specifikācijā⁽³⁾ norādītā minimālā tīrības pakāpe ir 910 g/kg. Šo specifikāciju iekļāva novērtējuma ziņojumā, kuru pārskatīja gan dalībvalstis, gan Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestāde (EFSA), un to 2007. gada 29. novembrī iesniedza Komisijai kā EFSA zinātnisko ziņojumu⁽⁴⁾ par nikosulfuronu. Lai gan Komisijai pašai ir tiesības noteikt sabiedrības veselības, dzīvnieku veselības un vides aizsardzības līmeni, parasti izmanto FAO noteiktās specifikācijas. Lai citi ražotāji varētu tirgot produktus, kuri atbilst FAO specifikācijai, tiem ir nepieciešams atbilstoši pielāgot šo specifikāciju.

Vārdus "930 g/kg" Direktīvas 91/414/EEK I pielikuma 176. rindīnā (nikosulfurons), 4. ailē (tīrības pakāpe) aizstāj ar "910 g/kg".

2. pants

Dalībvalstis vēlākais līdz 2009. gada 30. jūnijam pieņem un publicē normatīvos un administratīvos aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības. Dalībvalstis tūlīt dara zināmus Komisijai minēto noteikumu tekstus, kā arī minēto noteikumu un šīs direktīvas atbilstības tabulu.

Tās piemēro minētos noteikumus no 2009. gada 1. jūlija.

Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu, vai šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka, kā izdarāma šāda atsauce.

⁽¹⁾ OV L 230, 19.8.1991., 1. lpp.⁽²⁾ OV L 87, 29.3.2008., 5. lpp.⁽³⁾ 709/TC 2006.⁽⁴⁾ EFSA zinātniskais ziņojums (2007) 120, 1.–91. lpp., "Conclusion regarding the peer review of the pesticide risk assessment of the active substance nicosulfuron" (pabeigts 2007. gada 29. novembrī).

3. pants

Šī direktīva stājas spēkā dienā, kad to publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

4. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē, 2009. gada 25. maijā

Komisijas vārdā —
Komisijas locekle
Androulla VASSILIOU

II

(Tiesību akti, kuri pieņemti, piemērojot EK/Euratom līgumus, un kuru publicēšana nav obligāta)

LĒMUMI

PADOME

PADOMES LĒMUMS

(2009. gada 27. aprīlis),

ar ko iecel amatā Reģionu komitejas locekli un locekļa aizstājēju no Vācijas

(2009/398/EK)

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 263. pantu,

ņemot vērā Vācijas valdības priekšlikumu,

tā kā:

(1) Padome 2006. gada 24. janvārī pieņēma Lēmumu 2006/116/EK, ar ko laikposmam no 2006. gada 26. janvāra līdz 2010. gada 25. janvārim iecel amatā Reģionu komitejas locekļus un to aizstājējus⁽¹⁾.

(2) Pēc Reinhard LOSKE kunga atkāpšanās ir atbrīvojušies Reģionu komitejas locekļa vieta. Pēc Hermann KUHN kunga iecelšanas Reģionu komitejas locekļa amatā ir atbrīvojušies Reģionu komitejas locekļa aizstājēja vieta,

IR NOLĒMUSI ŠĀDI.

1. pants

Ar šo uz atlikušo pilnvaru laiku, proti, līdz 2010. gada 25. janvārim, Reģionu komitejā tiek iecelti:

a) par locekli:

Hermann KUHN kungs, Mitglied der Bremischen Bürgerschaft,

un

b) par locekļa aizstājēju:

Reinhard LOSKE kungs, Senator für Umwelt, Bau, Verkehr und Europa der Freien Hansestadt Bremen.

2. pants

Šis lēmums stājas spēkā tā pieņemšanas dienā.

Luksemburgā, 2009. gada 27. aprīlī

Padomes vārdā —

priekšsēdētājs

A. VONDRA

⁽¹⁾ OV L 56, 25.2.2006., 75. lpp.

PADOMES LĒMUMS

(2009. gada 27. aprīlis),

ar kuru koriģē piemaksas, kas paredzētas Lēmumā 2003/479/EK un Lēmumā 2007/829/EK par noteikumiem, kas jāpiemēro attiecībā uz valstu ekspertiem un militāro personālu, kuri norikoti uz Padomes Ģenerāļsekretariātu

(2009/399/EK)

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienību un jo īpaši tā 28. panta 1. punktu,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 207. panta 2. punktu,

ņemot vērā Lēmumu 2003/479/EK ⁽¹⁾ un jo īpaši tā 15. panta 7. punktu,

ņemot vērā Lēmumu 2007/829/EK ⁽²⁾ un jo īpaši tā 15. panta 6. punktu,

tā kā:

- (1) Ar Lēmuma 2003/479/EK 15. panta 7. punktu un Lēmuma 2007/829/EK 15. panta 6. punktu paredz, ka dienas un ikmēneša pabalstus koriģē katru gadu bez atpakaļejoša spēka, pamatojoties uz Briselē un Luksemburgā strādājošu Kopienas amatpersonu pamatalgu koriģēšanu.
- (2) Ar Regulu (EK, Euratom) Nr. 1323/2008 (2008. gada 18. decembris), ar ko no 2008. gada 1. jūlija koriģē Eiropas Kopienas ierēdņu un pārējo darbinieku atalgojumu un pensijas, kā arī korekcijas koeficientus, kurus piemēro šiem atalgojumiem un pensijām ⁽³⁾, Padome ir veikusi Kopienas amatpersonu atalgojuma un pensijas korekciju 3 % apjomā,

IR NOLĒMUSI ŠĀDI.

1. pants

1. Lēmuma 2003/479/EK 15. panta 1. punktā un Lēmuma 2007/829/EK 15. panta 1. punktā minētās summas EUR 29,85 un EUR 119,39 attiecīgi aizstāj ar EUR 30,75 un EUR 122,97.

2. Tabulu Lēmuma 2003/479/EK 15. panta 2. punktā un Lēmuma 2007/829/EK 15. panta 2. punktā aizstāj ar šādu tabulu:

"Attālums starp darbā pieņemšanas vietu un norikojuma vietu (km)"	Summa EUR
0–150	0,00
> 150	79,04
> 300	140,52
> 500	228,36
> 800	368,89
> 1 300	579,68
> 2 000	693,88"

3. Lēmuma 2003/479/EK 15. panta 4. punktā minēto summu EUR 29,85 aizstāj ar EUR 30,75.

2. pants

Šis lēmums stājas spēkā nākamā mēneša pirmajā dienā pēc tā pieņemšanas.

Luksemburgā, 2009. gada 27. aprīlī

Padomes vārdā —
priekšsēdētājs
A. VONDRA

⁽¹⁾ OV L 160, 28.6.2003., 72. lpp.

⁽²⁾ OV L 327, 13.12.2007., 10. lpp.

⁽³⁾ OV L 345, 23.12.2008., 10. lpp.

PADOMES LĒMUMS
(2009. gada 12. maijs)
par pasākumu “Eiropas Kultūras galvaspilsēta” 2012. gadā
(2009/400/EK)

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

IR NOLĒMUSI ŠĀDI.

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

Vienīgais pants

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 24. oktobra Lēmumu Nr. 1622/2006/EK, ar ko nosaka Kopienas rīcību pasākumam “Eiropas Kultūras galvaspilsēta” no 2007. līdz 2019. gadam ⁽¹⁾, un jo īpaši tā 14. pantu,

Gimaraīšu un Mariboru izvirza par “2012. gada Eiropas Kultūras galvaspilsētām” saskaņā ar Lēmuma Nr. 1622/2006/EK 14. pantu.

ņemot vērā atlases žūrijas 2008. gada 5. novembra ziņojumu, ko iesniedza Komisijai, Eiropas Parlamentam un Padomei saskaņā ar Lēmuma Nr. 1622/2006/EK 14. panta 2. punktu,

Briselē, 2009. gada 12. maijā

ņemot vērā, ka Lēmuma Nr. 1622/2006/EK 14. panta 3. punktā minētie kritēriji pilnībā izpildīti,

Padomes vārdā —

priekšsēdētāja

ņemot vērā Komisijas 2009. gada 8. aprīļa ieteikumu,

M. KOPICOVÁ

⁽¹⁾ OV L 304, 3.11.2006., 1. lpp.

PADOMES LĒMUMS**(2009. gada 12. maijs)****par pasākumu “Eiropas Kultūras galvaspilsēta” 2013. gadā****(2009/401/EK)**

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

IR NOLĒMUSI ŠĀDI.

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

*Vienīgais pants*ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 24. oktobra Lēmumu Nr. 1622/2006/EK, ar ko nosaka Kopienas rīcību pasākumam “Eiropas Kultūras galvaspilsēta” no 2007. līdz 2019. gadam ⁽¹⁾,

Marseļa (Francija) un Košice (Slovākija) ir izraudzītas par 2013. gada “Eiropas Kultūras galvaspilsētām”.

ņemot vērā atlases žūrijas 2008. gada septembra un oktobra ziņojumu par Eiropas Kultūras galvaspilsētu atlasī Francijā un Slovākijā un Eiropas Parlamenta sniegto atzinumu,

Briselē, 2009. gada 12. maijā

ņemot vērā, ka Lēmuma Nr. 1622/2006/EK 4. pantā minētie kritēriji pilnībā izpildīti,

*Padomes vārdā —**priekšsēdētāja*

ņemot vērā Komisijas 2009. gada 20. aprīļa ieteikumu,

M. KOPICOVÁ

⁽¹⁾ OV L 304, 3.11.2006., 1. lpp.

KOMISIJA

KOMISIJAS LĒMUMS

(2009. gada 28. janvāris)

par “ārkārtas rīcības plāniem” augļu un dārzeņu nozarē, kurus īstenojusi Francija
(C 29/05 (ex NN 57/05))

(izziņots ar dokumenta numuru C(2009) 203)

(Autentisks ir tikai teksts franču valodā)

(2009/402/EK)

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 88. panta 2. punkta pirmo daļu,

pēc tam, kad ieinteresētajām personām ir lūgts iesniegt savas piezīmes saskaņā ar Līguma 88. panta 2. punkta pirmo daļu, un ņemot vērā šīs piezīmes,

tā kā:

veidu, kā arī tabulas, kurās ietverts to valsts līdzekļu sadalījums, kas piešķirts dažādiem produkcijas veidiem laika posmā no 1998. līdz 2002. gadam.

(5) Pēc tam pasākumu ierakstīja nepaziņoto atbalstu reģistrā ar numuru NN 57/05.

(6) Komisijas lēmums sākt procedūru tika publicēts *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* ⁽¹⁾. Komisija aicināja citas dalībvalstis un ieinteresētās trešās personas iesniegt savas piezīmes saistībā ar izskatāmo atbalstu.

I. PROCEDŪRA

(1) Atsaucoties uz sūdzību, Komisija 2002. gada 31. jūlijā nosūtīja vēstuli Francijai, lai pieprasītu informāciju par to nepaziņoto valsts atbalstu augļu un dārzeņu nozarē, kuru vairākus gadus ir maksājusi Francija saistībā ar pasākumiem, kas nosaukti par “ārkārtas rīcības plāniem”, “stratēģiskajiem plāniem” vai “īslaicīgiem plāniem” (turpmāk “ārkārtas rīcības plāni”).

(2) Sanāksme, kurā piedalījās Francijas iestādes un Komisijas dienesti, notika 2002. gada 21. oktobrī.

(3) Francija 2002. gada 26. decembra vēstulē, kas reģistrēta 2003. gada 2. janvārī, iesniedza informāciju, kas apstiprināja, ka līdz 2002. gadam šāds atbalsts tika piešķirts.

(4) Komisija ar 2003. gada 16. aprīļa vēstuli pieprasīja Francijai iesniegt tā atbalsta pasākumu pilnīgu uzskaiti, kas piešķirts saskaņā ar “ārkārtas rīcības plāniem”, sadalot pa pasākumiem un produkcijas veidiem un ietverot katram pasākumam paredzēto atbalsta summu un precīzu atbalsta shēmu ilgumu. Saistībā ar Komisijas pieprasīto informāciju Francija 2003. gada 30. aprīļa vēstulē lūdza pagarināt atbildes iesniegšanas termiņu. Francija ar 2003. gada 22. jūlija vēstuli, kas reģistrēta 2003. gada 25. jūlijā, nosūtīja informāciju par finansēto pasākumu

(7) Francija ar 2005. gada 5. augusta vēstuli, kas reģistrēta 2005. gada 9. augustā, lūdza atbildes iesniegšanas termiņa papildu pagarinājumu. Francija nosūtīja savus komentārus ar 2005. gada 4. oktobra vēstuli, kas reģistrēta 2005. gada 6. oktobrī.

(8) Komisija 2005. gada 22. oktobra vēstulē, kas reģistrēta 2005. gada 24. oktobrī, saņēma piezīmes no vienas ieinteresētās trešās personas – Lauksaimniecības ekonomikas komiteju federācijas, kas ir saistīta ar augļu un dārzeņu ražošanas nozari (*Fédération des Comités Economiques Agricoles rattachés à la filière de production des fruits et légumes*) (turpmāk FEDECOM) un kas apvieno lauksaimniecības ekonomikas komitejas un augļu un dārzeņu nozares federācijas. Minētās piezīmes tika nosūtītas Francijas iestādēm ar 2005. gada 1. decembra vēstuli. Francijas iestādes atbildēja 2005. gada 28. decembra vēstulē, kurā tās piekrita 2002. gada 26. decembra un 2003. gada 22. jūlija vēstulju nosūtīšanai FEDECOM. Tajā pašā vēstulē Francijas iestādes nosūtīja iepriekš iesniegto finanšu tabulu labojumu. Ar 2006. gada 18. janvāra vēstuli minētās vēstules tika nosūtītas FEDECOM.

⁽¹⁾ OV C 233, 22.9.2005., 21. lpp.

II. APRAKSTS

- (9) Atsaucoties uz anonīmu sūdzību, Komisijas rīcībā nonāca vairāki dokumenti, kas apliecina, ka Francijā augļu un dārzeņu nozarē tika piešķirts valsts atbalsts. Valsts līdzekļi no Valsts augļu, dārzeņu un dārzkopības starpnozaru biroja (*Office National Interprofessionnel des Fruits, des Légumes et de l'Horticulture*) (turpmāk ONIFLHOR) tika maksāti ražotājiem ar lauksaimniecības ekonomikas komiteju starpniecību, lai īstenotu augļu un dārzeņu tirgus atbalsta pasākumus.

1. Augļu un dārzeņu tirgus atbalsta pasākumi

1.1. Lauksaimniecības ekonomikas komitejas – sastāvs, uzdevums un finansēšanas nosacījumi

- (10) Lauksaimniecības ekonomikas komitejas apvieno attiecīgās lauksaimniecības nozares ražotāju grupas. Komitejas ir izveidotas saskaņā ar Francijas likumu ⁽¹⁾, un tās regulē Lauku kodeksa 552-1. panta un turpmāko pantu noteikumi.
- (11) Ekonomikas komiteju uzdevums ir izdot kopīgus noteikumus saviem dalībniekiem, lai saskaņotu produktu ražošanas, tirdzniecības, cenu un produktu tirgū laišanas kārtību ⁽²⁾.
- (12) Lai gan tās ir izveidotas tādu sabiedrību veidā, uz kurām attiecas privāttiesības, komitejām ir jābūt apstiprinātām Lauksaimniecības ministrijā, un tās cieši uzrauga valsts iestādes. Proti, tā reģiona prefekts, kurā komiteja ir reģistrēta, piedalās visās lēmumu pieņemšanas sanāksmēs un vizē visus lēmumus.
- (13) Lai nodrošinātu ekonomikas komiteju darbības izmaksas, tās saņem iestāšanās maksu no ražotāju grupām un iemaksas, kas pamatojas uz pārdotās produkcijas vērtību ⁽³⁾. Minētās iemaksas ir obligātas vienīgi iesaistītajām pusēm saskaņā ar līgumu, kurš noslēgts starp dalībniekiem un komiteju (līgumā noteiktās iemaksas).
- (14) Turklāt apstiprinātās lauksaimniecības ekonomikas komitejas var izstrādāt ražošanas un tirgū laišanas noteikumus, kurus tās var pieprasīt attiecināt uz visiem ražotājiem to teritoriālajā apgabalā. Noteikumu piemērošanas jomas

paplašināšana tiek veikta saskaņā ar Lauksaimniecības ministrijas lēmumu. Lēmums par noteikumu piemērošanas jomas paplašināšanu nosaka pienākumu pārējiem neatkarīgajiem ražotājiem maksāt komitejām iemaksas, tā sauktās ar noteikumu paplašināšanu saistītās iemaksas.

1.2. Ārkārtas rīcības plāni

- (15) Astoņas lauksaimniecības ekonomikas komitejas (Ronas un Vidusjūras Francijas reģionu (*Rhône-Méditerranée*), Dienvidrietumu Francijas reģionu (*Grand Sud-Ouest*), Korsikas, Luāras ielejas (*Val de Loire*), Ziemeļfrancijas (*Nord*), Ziemeļaustrumu Francijas (*Nord-Est*), Bretaņas un Normandijas) vairākus gadus saņēma valsts līdzekļus, kurus piešķīra galvenokārt ONIFLHOR un kurus izmantoja, lai finansētu tā saukto “ārkārtas rīcības plānu” atbalsta pasākumus, kas ietver darbības Kopienas iekšējā un ārējā tirgū, kuru mērķis ir veicināt Francijā novāktu lauksaimniecības produktu pārdošanu, jo īpaši krīzes situācijās.
- (16) Sūdzības iesniedzēji apgalvo, ka šos noteikumus ieviesa pirms 1996. gada augļu un dārzeņu TKO reformas. Francija apstiprināja, ka pēc 2003. gada 1. janvāra saskaņā ar šiem noteikumiem neviens pasākums nav finansēts.
- (17) Francijas iestādes savā 2002. gada 26. decembra vēstulē attiecībā uz precīzu pasākumu veidu paskaidroja, ka to mērķis bija novērst vai krīzes situācijās mazināt sekas, ko radīja piedāvājuma pārsvars pār pieprasījumu, veicot darbību trijos virzienos, proti, ārējā tirgū, iekšējā tirgū un pārstrādes nozarē.
- (18) Attiecībā uz ārējiem tirgiem pasākumu mērķis bija saglabāt Francijas produktu tirgus daļas, ļaujot eksportētājiem sevi pozicionēt stratēģiskajos tirgos un pārvarēt konkurenci saistībā ar cenām.
- (19) Attiecībā uz iekšējo tirgu finansēto pasākumu mērķis bija atbrīvot tirgu, vai nu piedāvājot pievilcīgākas cenas, vai arī iznīcinot daļu liekās ražas vai novirzot to pārstrādei. Francijas iestādes atzīmē arī produktu īslaicīgas uzglabāšanas pasākumus tirgus piesātinājuma gadījumā, ka arī atbalstu, kas ļauj pārstrādes uzņēmumiem stabilizēt svaigu augļu un dārzeņu tirgu.

⁽¹⁾ Īpaši 1982. gada 6. oktobra likums, vēlāk 2001. gada 4. janvāra Likums Nr. 2001-6.

⁽²⁾ 1999. gada 9. jūlija Likums Nr. 99-574, 59 III, IV pants (*JORF*, 10.7.1999).

⁽³⁾ 1990. gada 28. septembra Dekrēta Nr. 90-879 4. pants (*JORF*, 30.9.1990).

- (20) Francijas iestādes 2003. gada 22. jūlijā vēstulē iesniedza datu tabulas, kurās norādītas valsts atbalsta summas, kas piešķirtas “pārstrādes”, “tirgus atbrīvošanas”, “kvalitātes”, “līgumu slēgšanas”, “ārējo tirgu” un “uzglabāšanas” pasākumiem.
- (21) Dokumenti un informācija, kas ir Komisijas rīcībā, lai gan tikai attiecībā uz atsevišķiem produktiem, sniedz precīzākas norādes par to pasākumu veidu, kuri, iespējams, tika finansēti saskaņā ar “ārkārtas rīcības plāniem”.
- (22) Piemēram, attiecībā uz ābolu ražošanu vēstulē, kuru Komisija saņēma 2002. gadā, norādīts atbalsts eksportam ārpus Kopienas, kas esot ticis piešķirts kā atbalsts popularizēšanas pasākumiem. Patiesībā šis pasākums ietvēra tādu atlaizņu piešķiršanu pircējam, kuras apmaksāja Francijas iestādes par katru nopirkto ābolu kasti. Turklāt saskaņā ar citiem dokumentiem Ronas un Vidusjūras baseina (BRM) augļu un dārzeņu ekonomikas komiteja 2000. gadā esot finansējusi tādas pasākumus kā “ražošanas izmaksas”, “pārdošanas cena”, “pārstrādes politika”, “strukturālais eksports”, “eksporta attīstība”, “jauni tirgi”, “iekšējā tirgus attīstība”. Persiku un nektarīnu nozarē šo atbalstu, šķiet, piešķīra, pamatojoties uz saražotajiem daudzumiem.
- (23) Atsevišķos dokumentos, kas ir Komisijas rīcībā, norādīts, ka Francijas iestādes bija informētas par minēto pasākumu šaubīgo raksturu attiecībā pret Kopienas tiesību aktiem. Pašas Francijas iestādes kvalificēja šīs darbības kā “lielākoties vērstas pret Kopieni” un norādīja uz “iespējamu pienākumu ražotājiem atmaksāt nepamatoti samaksātās summas”⁽¹⁾. BRM protokolā arī atgādināts “stratēģisko plānu konfidencialais raksturs un vajadzība pēc diskrecijas, ņemot vērā, ka šie pasākumi ir Kopienas principiem neatbilstoši”⁽²⁾.
- (25) FEDECOM sīkāk izskaidroja ārkārtas rīcības plānu finansēšanas mehānismu, kā arī komiteju lomu. Francija neapstrīdēja šos paskaidrojumus.
- (26) Saskaņā ar FEDECOM sniegto informāciju piemērojamos pasākumus noteica vienīgi ONIFLHOR, un ekonomikas komitejām tie bija jāīsteno. ONIFLHOR attiecībā uz katru plānu un katru augu sugu pieņēma lēmumu par pasākumiem, kas jāveic, un uzticēja attiecīgajam valsts sektoram tos īstenot. ONIFLHOR arī lēma par summām, kas piešķiramas attiecīgajam plānam, kā arī par to iemaksu apjomu, kurš jāmaksā ekonomikas komitejām.
- (27) Pasākumi tika finansēti no darbības fonda, kuru pārvalda ekonomikas komitejas. Šī fonda darbība pamatojās uz tādiem pašiem principiem kā tie, kurus piemēro Kopienas atbalstam un kuri paredzēti Padomes 1996. gada 28. oktobra Regulas (EK) Nr. 2200/96 par augļu un dārzeņu tirgus kopējo organizāciju⁽³⁾ 15. pantā, proti, daļēji to uzturēja ar valsts atbalsta palīdzību un daļēji no ražotāju organizāciju biedru veiktajām finanšu iemaksām (tā sauktajām nozares iemaksām) pēc pārdoto augļu un dārzeņu daudzuma vai vērtības. Nozares iemaksās nebija iekļautas ar noteikumu paplašināšanu saistītās iemaksas. Tādējādi saskaņā ar ministrijas dekrētu tās nebija obligātas.
- (28) Nozares iemaksas bija pieprasījušas lauksaimniecības ekonomikas komitejas, un ONIFLHOR tās maksāja no valsts atbalsta. Tomēr ražotāju organizācijām bija iespēja nepiedalīties iniciatīvā. Nozares iemaksu nemaksāšana bija līdzvērtīga atteikumam saņemt atbalstu no ONIFLHOR. Šādā gadījumā valsts atbalsts tika apturēts ekonomikas komitejas līmenī, un ONIFLHOR *ex-post* pieprasīja to atmaksu. Faktiski atsevišķas ražotāju organizācijas, piemēram, Rusijonas pie Vidusjūras (Roussillon Méditerranée), Rambertfruits un Ērē upes ielejas (Vallée de l'Eyrieux) ražotāju organizācijas, atteicās maksāt nozares iemaksas un tādējādi atbalstu saskaņā ar “ārkārtas rīcības plāniem” nesaņēma.

1.4. Atbalsta apjoms

1.3. Finansēšanas mehānisms

- (24) Francija 2002. gada 26. decembra vēstulē paskaidroja, ka 30–50 % pasākumu finansējuma nodrošināja attiecīgās nozares, pārējo daļu finansēja no valsts iestādēm.

- (29) Turpmākajā tabulā sniegts summu kopsavilkums euro, ko laikposmā no 1992. līdz 2002. gadam saskaņā ar “ārkārtas rīcības plāniem” izmaksāja ONIFLHOR⁽⁴⁾. Šīs summas ir sadalītas pa gadiem un pasākumiem. Tomēr attiecībā uz 1992. un 1993. gadu tabulā ir atrodama vienīgi kopējā atbalsta summa. Francija paskaidroja, ka attiecībā uz šiem abiem gadiem ONIFLHOR arhīvi vairs nevar sniegt detalizētu sadalījumu.

⁽¹⁾ Augļu un dārzeņu 2001. gada 11. aprīļa sanāksmes protokols, lauksaimniecības ministra piezīmes, 19. pielikums.

⁽²⁾ 2000. gada 31. augustā Nimā notikušās Persiku ražotāju organizāciju ģenerālās asamblejas protokols, 20. pielikums.

⁽³⁾ OV L 297, 21.11.1996., 1. lpp.

⁽⁴⁾ Šajā tabulā ņemts vērā Francijas iestāžu 2005. gada 28. decembra vēstulē nosūtītais labojums.

(EUR)

	Pārstrāde	Tirgus atbrīvošana	Kvalitāte	Līgumu slēgšana	Ārējie tirgi	Uzglabāšana	Kopā
1992							29 081 983,81
1993							18 639 480,39
1994	3 476 338,03	7 476 623,78	7 344 395,76	141 027,37	7 681 356,49	370 770,47	26 490 511,90
1995	6 355 889,01	10 693 311,73	3 359 858,02	109 049,43	15 738 316,68	745 034,23	37 001 459,10
1996	6 806 740,88	16 777 570,17	5 808 577,08	297 302,41	16 024 793,42	467 681,24	46 182 665,21
1997	5 727 385,57	9 219 002,49	4 197 657,27	210 767,17	12 928 391,98	348 239,42	32 631 443,91
1998	5 108 432,83	10 714 426,52	3 225 588,91	235 250,96	8 060 847,76	221 905,32	27 566 452,29
1999	13 025 113,13	11 885 479,12	5 496 144,68	193 162,59	18 580 942,06	1 211 975,20	50 392 816,78
2000	9 472 914,30	8 748 331,16	5 601 928,08	648 258,44	11 496 657,37	787 112,53	36 755 201,88
2001	7 661 016,28	0	735 689,69	1 121 848,94	2 891 108,02	287 509,69	18 763 119,48
2002	6 568 162,59	0	3 686 121,77	37 869,61	3 623 285,33	783 323,81	14 698 762,81

2. Komisijas argumenti saistībā ar izmeklēšanas procedūras uzsākšanu

- (30) Komisija sāka izmeklēšanas procedūru, kas paredzēta Līguma 88. panta 2. punktā, jo tai bija nopietnas šaubas attiecībā uz šā atbalsta saderību ar kopējo tirgu, un tā sākotnēji uzskatīja, ka šis atbalsts bija skaidri jā kvalificē kā darbības atbalsts. Turklāt šķita, ka šādi pasākumi ir nopietna iejaukšanās augļu un dārzeņu nozares tirgus kopīgas organizācijas mehānismos.

organizācijām un ar to starpniecību nozares ražotājiem, kas ir organizāciju biedri).

- (36) “Nozares daļas” maksājums, kura princips tika iesniegts apstiprināšanai attiecīgajās valsts iestādes nodaļās un par kuru lēma saskaņā ar demokrātisko procesu, bija ražotāju organizāciju brīvprātīga rīcība. Nevienā dokumentā nebija noteikts pienākums ražotāju organizācijām lūgt piešķirt Kopienas atbalstu. Līdz ar to FEDECOM apgalvo, ka nozares iemaksas nevar uzskatīt par valsts līdzekļiem, ņemot vērā, ka tās ir privātas un brīvprātīgas.

III. TREŠO PERSONU IESNIEGTIE APSVĒRUMI

- (31) Sūdzības iesniedzējs nenosūtīja apsvērumus saistībā ar oficiālo izmeklēšanas procedūru.

- (32) FEDECOM iesniedza dokumentu, kurā aprakstīti minēto komiteju sastāvs un finansēšanas nosacījumi, kā arī tas, kāda ir šo komiteju loma saistībā ar “ārkārtas rīcības plāniem”.

- (37) FEDECOM uzskata, ka pasākumi, kas veikti saskaņā ar “ārkārtas rīcības plāniem”, nav valsts atbalsts Līguma 87. panta 1. punkta nozīmē, jo šajā gadījumā nav izpildīts kritērijs attiecībā uz finansējumu no valsts līdzekļiem.

- (33) Francija neapstrīdēja šo paskaidrojumu ticamību.

- (34) Pamatojoties uz sniegto informāciju (kas atrodama 32. punktā minētā dokumenta 1. un 3. iedaļā), FEDECOM apgalvo, ka:

- (35) Lauksaimniecības ekonomikas komitejas nebija to summu saņēmējas, kuras piešķir saskaņā ar “ārkārtas rīcības plāniem”. Komitejas tikai saņēma līdzekļus, lai pēc tam tos sadalītu galīgajiem saņēmējiem (ražotāju

IV. FRANCIJAS IESNIEGTIE APSVĒRUMI

- (38) Francija ar 2005. gada 4. oktobra vēstuli iesniedza savus apsvērumus saistībā ar Komisijas lēmumu attiecībā uz nepazīnoto atbalstu sākt procedūru, kas paredzēta Līguma 88. panta 2. punktā.

- (39) Francija nepaskaidroja sīkāk to, kāda veida pasākumi tika finansēti saskaņā ar “ārkārtas rīcības plāniem”, un tās arī neapstrīdēja Komisijas iepriekšējo analīzi, kas attiecas uz šā atbalsta nesaderību ar kopējo tirgu, ņemot vērā Kopienas tiesību aktus.

(40) Tomēr attiecībā uz to nozares iemaksu raksturu, kas maksātas, lai finansētu "ārkārtas rīcības plānus", Francija norādīja, ka šīs iemaksas bija attiecīgo nozaru maksa par saskaņā ar "ārkārtas rīcības plāniem" finansētajiem pasākumiem un tās neizmantoja saistībā ar noteikumu piemērošanas jomas paplašināšanu, kas paredzēta Regulas (EK) Nr. 2200/96 par augļu un dārzeņu tirgus kopējo organizāciju 18. pantā. Francijas iestādes norāda, ka tās bija brīvprātīgas iemaksas, kuras nepieprasīja valsts iestādes, un tādējādi ekonomikas komitejas ar tām varēja brīvi rīkoties. Tās nebija obligātas. Francija secina, ka šīs iemaksas nevar pielīdzināt valsts līdzekļiem EK līguma 87. panta 1. punkta nozīmē.

(41) Francija iesniedza tabulu, kurā iekļautas "ārkārtas rīcības plānu" naudas līdzekļu summas, kas maksātas no ONIFLHOR budžeta laika posmā no 1994. līdz 2002. gadam un kas sadalītas pa produkcijas veidiem un pasākumiem (skatīt iepriekš). Šajās summās nav iekļautas nozares iemaksas. Komisijai ar 2005. gada 28. decembra vēstuli tika nosūtīts šīs tabulas labojums, kas attiecas uz 2002. gadu.

V. NOVĒRTĒJUMS

(42) Komisija konstatē, ka augļu un dārzeņu ražošanai un tirdzniecībai bija piemērojams Līguma 92., 93. un 94. pants (pašreizējais 87., 88., 89. pants) saskaņā ar 31. pantu Padomes 1972. gada 18. maija Regulā (EEK) Nr. 1035/72 par augļu un dārzeņu tirgus kopīgo organizāciju⁽¹⁾ un 43. pantu Regulā (EK) Nr. 2200/96, kuras bija jāpiemēro atbalsta piešķiršanas laikā.

1. Atbalsta esība Līguma 87. panta 1. punkta nozīmē

(43) Līguma 87. panta 1. punkts paredz, ka, ja vien šis Līgums neparedz ko citu, ar kopējo tirgu nav saderīgs nekāds atbalsts, ko piešķir dalībvalsts vai ko jebkādā citā veidā piešķir no valsts līdzekļiem un kas rada vai draud radīt konkurences izkropļojumus, dodot priekšroku konkrētam uzņēmumam vai konkrētu preču ražošanai, ciktāl tāds atbalsts iespaido tirdzniecību starp dalībvalstīm.

(44) Lai uz kādu pasākumu attiektos Līguma 87. panta 1. punkta piemērošanas joma, tam vienlaicīgi ir jāizpilda šādi četri kritēriji: 1) pasākumu ir jāfinansē valstij vai no

valsts līdzekļiem un tam jābūt piedēvējamam valstij; 2) tam selektīvi jāattiecas uz konkrētiem uzņēmumiem vai konkrētām ražošanas nozarēm; 3) pasākumam ir jārada ekonomiska priekšrocība saņēmējiem uzņēmumiem; 4) tam ir jāietekmē tirdzniecība Kopienā, un tam jārada vai jādraud radīt konkurences izkropļojumus.

(45) Pirmkārt, ir jākonstatē, ka no pasākumiem, kurus īstenoja saskaņā ar "ārkārtas rīcības plāniem", ekskluzīvā (selektīvā) veidā labumu guva attiecīgo Francijas departamentu augļu un dārzeņu ražotāji.

(46) Attiecībā uz saņēmēju definīciju, lai noteiktu, kas ir tā saņēmēji, ir jāņem vērā atbalsta ietekme. Atbalsta saņēmēji ir tie, kas faktiski izmantoja atbalsta sniegtās priekšrocības⁽²⁾ un pēc atbalsta piešķiršanas uzlaboja savu konkurētspēju.

(47) Šajā gadījumā pasākumi, kas veikti saskaņā ar "ārkārtas rīcības plāniem", jau pēc sava rakstura vien (skatīt šā lēmuma 17. un turpmākos punktus) bija tādi, kas paredzēti, lai veicinātu Francijas produktu realizāciju, ļaujot ražotājiem gūt labumu no tādas pārdošanas cenas (vai no atlīdzības, kas saistīta ar pārdošanu), kas pārsniedz reālo cenu, kuru maksā preces pircējs. Tāpēc šķiet, ka šā atbalsta galīgie saņēmēji ir ražotāji.

(48) Tomēr, kā izriet arī no FEDECOM sniegtajiem paskaidrojumiem, kurus nav apstrīdējušas Francijas iestādes, saistībā ar "ārkārtas rīcības plāniem" izmantotos naudas līdzekļus lauksaimniecības ekonomikas komitejas sākotnēji sadalīja starp tām ražotāju organizācijām, kuras bija iesaistījušās "ārkārtas rīcības plānu" iniciatīvā un maksāja nozares iemaksas, pēc tam šo atbalstu profesionālās organizācijas nodeva ražotājiem.

(49) Tomēr Komisija norāda, ka ražotāju organizācijas saskaņā ar Lauku kodeksa L 551-1. pantu var pastāvēt, izmantojot dažādas juridiskās formas, kas atbilst ciešākām vai vājākām sociālajām saitēm starp šo organizāciju biedriem. Tāpat nav izslēgts, ka atsevišķos izņēmuma gadījumos ražotāju organizācijas atbalstu saviem biedriem nenodeva, tādējādi šajos ļoti īpašajos gadījumos atbalsta galīgais saņēmējs būs ražotāju organizācija.

⁽¹⁾ OV L 118, 20.5.1972., 1. lpp.

⁽²⁾ Tiesas 1991. gada 21. marta spriedums lietā C-303/88 Itālija/Komisija, krājums 1991, I-1433. lpp., 57. punkts.

- (50) Otrkārt, attiecīgie ražotāji izmantoja ekonomisko priekšrocību dažādu tirgus atbalsta pasākumu finansējuma veidā. Šī priekšrocība uzlaboja ražotāju konkurences situāciju. Saskaņā ar Tiesas judikatūru uzņēmuma konkurences situācijas uzlabošana ar valsts atbalsta palīdzību parasti norāda uz konkurences izkropļojumu attiecībā pret pārējiem uzņēmumiem, kas šādu atbalstu nesaņem⁽¹⁾.
- (51) Treškārt, atbalsta piešķiršanas laikā augļu un dārzeņu nozare bija pilnībā atvērta konkurencei, un tai bija raksturīga intensīva tirdzniecība Kopienā⁽²⁾. Turklāt tirgus kopīgas organizācijas pastāvēšana nozarē liecina par augļu un dārzeņu tirdzniecības nozīmību Kopienā, kā arī par vēlmi nodrošināt netraucētus konkurences apstākļus kopējā tirgū. Tāpēc attiecīgie pasākumi, kuru mērķis bija manipulēt ar to produktu cenām un daudzumiem, kas tiek laisti tirgū, ietekmēja tirdzniecību un kropļoja konkurenci. Attiecībā uz pasākumiem, kuru mērķis bija tirgi ārpus Kopienas, Tiesas judikatūra norāda, ka, ņemot vērā savstarpējo atkarību starp tirgiem, kuros darbojas Kopienas ražotāji, nevar noliegt, ka atbalsts varētu kropļot konkurenci Kopienā, nostiprinot dalībnieku konkurētspēju, pat tad ja atbalstu izmanto produktu eksportam ārpus Kopienas⁽³⁾. Tādējādi kritēriji attiecībā uz tirdzniecības ietekmi un konkurences kropļošanu ir pilnībā izpildīti.
- (52) Ceturtkārt, attiecībā uz kritēriju par finansējumu, ko piešķir valsts vai no valsts līdzekļiem, ir jāveic padziļināta analīze, turklāt izvērtējot Francijas valsts un FEDECOM argumentus attiecībā uz nozares iemaksām kā valsts līdzekļiem.
- (53) Saskaņā ar Tiesas judikatūru, lai priekšrocību varētu kvalificēt kā valsts atbalstu, pirmkārt, tai jābūt tieši vai netieši piešķirtai no valsts līdzekļiem un, otrkārt, tai jābūt piedēvētai valstij⁽⁴⁾.
- (54) Komisija konstatē, ka ONIFLHOR ir valsts iestāde. Līdz ar to ONIFLHOR finanšu ieguldījumi "ārkārtas rīcības plānos" acīmredzami ir valsts līdzekļi. Turklāt saskaņā ar plāniem veiktie pasākumi ir piedēvējami valstij, jo tas bija ONIFLHOR, kurš attiecībā uz katru "ārkārtas rīcības plānu" pieņēma lēmumu par veicamajiem pasākumiem, uzticēja attiecīgajam valsts sektoram to īstenošanu, kā arī lēma par piešķiramajām summām un nozares iemaksu apjomu.
- (55) Ņemot vērā Tiesas judikatūru⁽⁵⁾, Komisija uzskata, ka ar to vien, ka valstij piedēvējamu pasākumu daļēji finansē no iemaksām, kas iekasētas no attiecīgajiem uzņēmumiem, nepietiek, lai tam atņemtu valsts atbalsta statusu, ņemot vērā, ka tas ir atkarīgs no shēmas noteikumiem un ietekmes. Piemērojot šo principu, nav nekādas nozīmes tam, vai iemaksas ir obligātas vai brīvprātīgas. Līdz ar to FEDECOM apgalvojums par to, ka pasākumi, kas īstenoti saskaņā ar "ārkārtas rīcības plāniem", nebija valsts atbalsts, pamatojoties uz nozares iemaksu privāto raksturu, ir jānoraida.
- (56) Tādējādi Komisija var secināt, ka pasākumus, kas veikti saskaņā ar "ārkārtas rīcības plāniem", finansēja valsts vai no valsts līdzekļiem un tie bija piedēvējami valstij.
- (57) Tomēr Komisija vēlējās pārbaudīt, vai jaunākā Tiesas judikatūra attiecībā uz jautājumu par valsts līdzekļiem neapstrīd šī apgalvojuma iespējamo piemērojamību šajā gadījumā. Tādēļ ir īsi jāatgādina galvenie Tiesas apsvērumi *Pearle* lietā⁽⁶⁾. Tiesa savā spriedumā norāda, ka ienākumus no iemaksām, kas ir obligātas visiem kādas darbības nozares uzņēmumiem un ko iekasē ar publiskas organizācijas starpniecību, var neuzskatīt par valsts līdzekļiem, ja tiek vienlaicīgi izpildīti šādi četri nosacījumi: a) pasākumus, kurus finansē ar obligātajām iemaksām, nosaka attiecīgā nozare; b) nozares uzņēmumu iemaksas veido 100 % finansējuma; c) iemaksas obligāti tiek piešķirtas pasākuma finansēšanai bez iespējas valstij iejaukties, nosakot vai mainot šo līdzekļu izmantošanu; d) subjekti, kas veic iemaksas, arī gūst labumu no pasākuma.
- ⁽¹⁾ Tiesas 1980. gada 17. septembra spriedums lietā 730/79 *Philip Morris*/Komisija, krājums 1980, 2671. lpp., 11. un 12. punkts.
- ⁽²⁾ Piemēram, 2000. gadā dārzeņu tirdzniecības apjoms Kopienā bija 6 727 000 tonnu, augļu – 5 609 000 tonnu. Francija, kas 2000. gadā saražoja 3 681 000 tonnu augļu un 7 989 000 tonnu dārzeņu, ir vienmēr bijusi viena no nozīmīgākajām augļu un dārzeņu ražotājām valstīm Eiropas Savienībā.
- ⁽³⁾ Tiesas 1990. gada 21. marta spriedums lietā C-142/87 *Belģija/Komisija*, krājums 1987, 2589. lpp., 35. punkts, krājums 1987, 2589. lpp.
- ⁽⁴⁾ Tiesas 1991. gada 21. marta spriedums lietā C-303/88 *Itālija/Komisija*, krājums, I-1433. lpp., 11. punkts. Tiesas 2002. gada 16. maija spriedums lietā C-482/99 *Francija/Komisija*, krājums 2002, I-4397. lpp., 24. punkts. Kā arī Tiesas 2003. gada 20. novembra spriedums lietā C-126/01 *GEMO*, krājums 2003, I-13769. lpp., 24. punkts.
- ⁽⁵⁾ Tiesas 1977. gada 22. marta spriedums lietā 78/76 *Steinike & Weinlig*, krājums 1977, 595. lpp. un Tiesas 1987. gada 11. novembra spriedums lietā 259/85 *Francija/Komisija*, krājums 1987, 4393. lpp., 23. punkts.
- ⁽⁶⁾ Tiesas 2004. gada 15. jūlija spriedums lietā C-345/02 *Pearle* u. c., krājums 2004, I-7139. lpp. Apstrīdētais pasākums bija reklāmas kampaņa optikas nozarē, kuru pilnībā finansēja no obligāti veicamajiem maksājumiem, kas tika iekasēti no nozares uzņēmumiem. Šo maksājumu noteica publisko tiesību profesionālā organizācija. Minētā organizācija nevienu brīdi nevarēja brīvi rīkoties ar tādā veidā iekasētajām iemaksām.

(58) Šajā gadījumā nozares uzņēmumu iemaksas neveidoja 100 % finansējuma. *Pearle* kritēriji acīmredzami nav izpildīti. Tomēr ir jāatzīmē, ka spriedumā *Pearle* lietā Tiesa pieņēma lēmumu par atšķirīgu situāciju un citam mērķim. Tiesa īpaši vēlējās identificēt kritērijus, kas ļauj noteikt, kādos apstākļos valstij, ieviešot kādu pasākumu, ko pilnībā finansē saņēmēja nozare, ir tik otršķirīga loma, ka tiek uzskatīts, ka attiecībā uz šo pasākumu nav ievēroti visi Līguma 87. panta 1. punkta kritēriji.

(59) Šajā gadījumā valsts loma acīmredzami bija galvenā visos plānu īstenošanas posmos (no pasākumu izvēles līdz to līdzfinansēšanai). Tāpēc ir grūti salīdzināt abas situācijas (šo gadījumu un spriedumu *Pearle* lietā).

(60) Turklāt Pirmās instances tiesa vēlāk pieņēma lēmumu par nepārprotamu Francijas valsts nozīmi saistībā ar citu atbalsta shēmu lauksaimniecības nozarē, kas lika Pirmās instances tiesai uzskatīt, ka ienākumi no nozares iemaksām bija valsts līdzekļi, un starp iemesliem bija arī tas, ka saistībā ar šīm iemaksām vajadzēja valsts iestādes pieņemt tiesību aktu, lai tās dotu rezultātus⁽¹⁾.

(61) Šajā gadījumā galvenā izvēle, kas tika piedāvāta ražotāju organizācijām, bija piedalīties vai nepiedalīties valsts iniciatīvā. Turklāt, ja tās izlēma nepiedalīties, attiecīgie ražotāji zaudēja iespēju izmantot līdzekļus, kurus saskaņā ar "ārkārtas rīcības plāniem" piešķir *ONIFLHOR*, un tas deva spēcīgu pamudinājumu piedalīties šajā iniciatīvā.

(62) Ņemot vērā iepriekš izklāstītos apsvērumus, Komisija atzīmē, ka analīze, kas veikta, ievērojot Līguma 87. panta 1. punktā minētos četrus kritērijus, ļauj nepārprotami noteikt, ka pasākumiem, kas saistīti ar "ārkārtas rīcības plāniem", ir valsts atbalsta raksturs.

2. Atbalsta nelikumība

(63) Komisija atzīmē, ka Francijas iestādes nav paziņojušas Komisijai pasākumus, ko ietver attiecīgais atbalsts, kā tas ir pieprasīts Līguma 88. panta 3. punktā. Tādējādi pasākumi ir nelikumīgs atbalsts 1. panta f) punkta nozīmē Padomes 1999. gada 22. marta Regulā (EK) Nr. 659/1999, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus EK līguma 93. panta piemērošanai⁽²⁾.

⁽¹⁾ Tiesas 2007. gada 20. septembra spriedums lietā T-136/05 *Salvat Père & Fils* u. c./Komisija, krājums, II-4063. lpp.).

⁽²⁾ OV L 83, 27.3.1999., 1. lpp.

(64) Ir svarīgi atzīmēt, ka Komisijas pārbaude šajā gadījumā attiecas tikai uz laika posmu no 1992. gada 31. jūlija līdz šai dienai, kā tas ir noteikts Regulas (EK) Nr. 659/1999 15. pantā, kurā minēts, ka uz tiesībām atgūt atbalstu attiecas desmit gadu noilguma periods. Gadījumā, ja Komisija secinātu, ka attiecīgais nelikumīgais atbalsts nav saderīgs ar kopējo tirgu, tā varētu pieprasīt tā atgūšanu tikai par norādīto laika posmu. Noilguma periodu var pārtraukt visas darbības, kuras veic Komisija attiecībā uz nelikumīgu atbalstu. Šajā gadījumā noilguma periods tika pārtraukts ar Komisijas 2002. gada 31. jūlija vēstuli Francijai. Līdz ar to Komisija nevar ņemt vērā laika posmu līdz 1992. gada 31. jūlijam.

3. Atbalsta saderības novērtējums

(65) Līguma 87. pantā ir uzskaitīti izņēmumi no vispārējā principu par valsts atbalsta nesaderību ar Līgumu.

(66) Pirmkārt, Komisija norāda, ka Francijas iestādes nav izvirzījušas nevienu argumentu, kas apliecinātu, ka izskatāmais atbalsts ir saderīgs ar kopējo tirgu.

(67) Otrkārt, ir jākonstatē, ka atsevišķas Līgumā paredzētās atkāpes šajā gadījumā acīmredzami nav piemērojamas, it īpaši tās, kas ir minētas 87. panta 2. punktā un kas attiecas tieši uz sociālo atbalstu – atbalstu, ko sniedz, lai novērstu kaitējumu, ko nodarījušas dabas katastrofas, kā arī atbalstu, kas saistīts ar Vācijas atkalapvienošanos. Tas pats attiecas uz atkāpēm, kas ir paredzētas Līguma 87. panta 3. punkta a), b), d) apakšpunktā, ņemot vērā, ka attiecīgais atbalsts nav paredzēts, lai veicinātu ekonomikas attīstību apgabalos, kur dzīves līmenis ir ārkārtīgi zems vai kur valda liels bezdarbs, nav paredzēts, lai veicinātu kāda svarīga projekta īstenošanu visas Eiropas interesēs vai novērstu nopietnus traucējumus kādas dalībvalsts tautsaimniecībā, ne arī, lai veicinātu kultūru un kultūras mantojuma saglabāšanu.

(68) Vienīgā atkāpe, ko, iespējams, var piemērot šajā gadījumā, ir 87. panta 3. punkta c) apakšpunkta atkāpe, kurā paredzēts, ka par saderīgu ar kopējo tirgu var uzskatīt atbalstu, kas veicina konkrētu saimniecisko darbību vai konkrētu tautsaimniecības jomu attīstību, ja šādam atbalstam nav tāds nelabvēlīgs iespaids uz tirdzniecības apstākļiem, kas ir pretrunā kopējām interesēm. Lai varētu izmantot iepriekš minētajā punktā paredzēto atkāpi, saistībā ar atbalstu jāievēro Kopienas noteikumi, kurus piemēro valsts atbalsta jomā.

3.1. Nelikumīgam atbalstam piemērojamo pamatnostādņu noteikšana

- (69) Saskaņā ar Komisijas paziņojumu par noteikumu noteikšanu, kas piemērojami nelikumīga valsts atbalsta novērtēšanai⁽¹⁾, ikviens nelikumīgs atbalsts Regulas (EK) Nr. 659/1999 1. panta f) punkta nozīmē ir jāizskata saskaņā ar noteikumiem un pamatnostādņēm, kas bija spēkā atbalsta piešķiršanas dienā.
- (70) Tādējādi atbalstu, kuru piešķir laika posmā no 2000. gada 1. janvāra līdz 2002. gada 31. decembrim (diena, kad atbalsta izmaksāšanu pārtrauca), ir jāizskata, ņemot vērā noteikumus, kas ietverti Pamatnostādņēs par valsts atbalstu lauksaimniecības nozarē⁽²⁾. Savukārt ikviens atbalsts, kas piešķirts pirms šīs dienas, būs jāizvērtē, ņemot vērā noteikumus un praksi, ko piemēroja līdz 2000. gada 1. janvārim.

3.2. Atbalsta nesaderība

- (71) Saskaņā ar informāciju, kas ir Komisijas rīcībā, "ārkārtas rīcības plāni" paredzēja pasākumus, kas vērsti uz to, lai pārvarētu krīzes, ko radīja Francijas produktu pārmērīgs piedāvājums Kopienas tirgū, jo īpaši izmantojot pārdošanas cenu subsidēšanu, subsidijas uzglabāšanai vai daļas ražas iznīcināšanai, kā arī finanšu ieguldījumus svaigu produktu pārstrādē. Tirgos ārpus Eiropas Savienības arī subsidijas eksportam veicināja Francijas produktu pārpalikumu pārdošanu un varēja nostiprināt tirgus dalībnieku konkurences situāciju. Šķiet, ka šis atbalsts tika piešķirts, pamatojoties uz cenām un saražotajiem daudzumiem.
- (72) Šāds atbalsts nav paredzēts ne iepriekš minētajās pamatnostādņēs, ne arī citos Kopienas noteikumos šajā jomā. Tas acīmredzami ir darbības atbalsts, kura mērķis ir atvieglot Francijas produktu realizāciju, manipulējot ar pārdošanas cenu vai ar tirgū piedāvātajiem produktu daudzumiem. Šādi pasākumi ir stingri aizliegti saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem valsts atbalsta jomā.
- (73) Tādējādi ir jāatgādina, ka saskaņā ar to, kā nospriedusi Eiropas Kopienu Tiesa un Pirmās instances tiesa, atbalsts darbībai, tas ir, atbalsts, kura mērķis ir atbrīvot uzņēmumus no izmaksām, kuras parasti tiem būtu jāsedz saistībā ar savas darbības ikdienas pārvaldību, principā kropļo konkurenci, jo, no vienas puses, atbalsts neveicina nevienas ekonomikas nozares attīstību un, no otras

pusēs, tas sniedz saņēmējam mākslīgu finansiālu atbalstu, kas ilgstoši kropļo konkurences gaitu un ietekmē tirdzniecību tādā veidā, kas ir pretrunā kopējām interesēm⁽³⁾.

- (74) Konkrētāk, lauksaimniecības tirgi Eiropas Savienībā tiek pilnībā regulēti, izmantojot tirgus kopīgās organizācijas (TKO). TKO uzdevums cita starpā ir nodrošināt godīgu konkurenci starp attiecīgās nozares dalībniekiem Eiropas Savienībā. Tādi tirgus atbalsta pasākumi kā tie, kurus ieviesa un finansēja Francija un kuri pamatojās uz cenām un saražotajiem daudzumiem, ir pretrunā augļu un dārzeņu TKO mērķiem un nopietni traucē tās darbību. Šajā gadījumā attiecīgā TKO bija augļu un dārzeņu TKO, kura laika posmā no 1992. līdz 2002. gadam pamatojās attiecīgi uz Regulu (EEK) Nr. 1035/72 un Regulu (EK) Nr. 2200/96.
- (75) Kā to ir vairākkārt uzsvērusi Tiesa⁽⁴⁾, ikviena dalībvalsts ieviešanas tirgus mehānismos, izņemot tos, kuri ir īpaši paredzēti Kopienas noteikumos, rada risku traucēt tirgus kopīgo organizāciju darbību un sniegt nepamatotas priekšrocības atsevišķām ekonomiskajām grupām Kopienā. It īpaši savā jaunākajā judikatūrā⁽⁵⁾ Tiesa vēlreiz ir atgādinājusi, ka nozarēs, ko aptver kopīgā organizācija, it īpaši, ja šī organizācija ir balstīta uz kopēju cenu režīmu, dalībvalstis nevar, pat ne ražošanas stadijā, pieņemt vienpusējas normas, ietekmēt cenas veidošanas mehānismu, ko nosaka kopīgā organizācija.
- (76) Jānorāda, ka tādi valsts atbalsta mehānismi attiecībā uz cenām kā apskatāmajā gadījumā kompromitē kopējo cenu režīmu un, plašākā nozīmē, to mehānismu mērķi, kuri izveidoti ar Kopienas regulām par tirgus kopīgu organizāciju, pat tad, ja tie ir paredzēti, lai atvieglotu valstī saražoto produktu realizāciju trešo valstu tirgos. Faktiski šīs regulas ietekmē arī Kopienas produktu pārdošanu trešo valstu tirgos un tādējādi saskaņo konkurences nosacījumus Kopienas ražotāju vidū.
- (77) Ņemot vērā iepriekš izklāstītos apsvērumus, Komisija secina, ka attiecībā uz aprakstītajiem atbalsta pasākumiem nevar piemērot nevienu Līgumā paredzēto atkāpi, jo tie kropļo konkurenci un nav pamatoti Kopienas vispārējās interesēs.

⁽¹⁾ OV C 119, 22.5.2002., 22. lpp.

⁽²⁾ OV C 28, 1.2.2000., 2. lpp.

⁽³⁾ Pirmās instances tiesas 1995. gada 8. jūnija spriedums lietā T-459/93 *Siemens/Komisija*, krājums, II-1675. lpp., 48. līdz 77. punkts.

⁽⁴⁾ Skatīt, piemēram, Tiesas 1978. gada 29. novembra spriedumu lietā 83/78 *Redmond* (saukts arī par spriedumu lietā *Pigs Marketing Board*), krājums 1978, 2347. lpp., 60. punkts.

⁽⁵⁾ Tiesas 2005. gada 26. maija spriedums lietā C-283/03 *Kuipers*, krājums 2005, I-3761. lpp., 42., 49. un 53. punkts.

VI. SECINĀJUMS

- (78) Valsts atbalsts, ko Francija īstenoja "ārkārtas rīcības plānu" veidā Francijas augļu un dārzeņu ražotāju labā laika posmā no 1992. līdz 2002. gadam, nav saderīgs ar kopējo tirgu.
- (79) Komisija pauž nožēlu, ka Francija ir īstenojusi minēto atbalstu, pārkāpjot Līguma 88. panta 3. punktu.
- (80) Tāda nelikumīga atbalsta gadījumā, kas nav saderīgs ar kopējo tirgu, Regulas (EK) Nr. 659/1999 14. panta 1. punkts paredz, ka Komisija nolemj, ka attiecīgajai dalībvalstij jāveic visi vajadzīgie pasākumi, lai atgūtu atbalstu no saņēmējiem. Šī atmaksāšana ir nepieciešama, lai atjaunotu iepriekšējo situāciju un likvidētu visas finanšu priekšrocības, kuras nelikumīgi piešķirtā atbalsta saņēmējs varējis nepamatoti izmantot kopš šā atbalsta saņemšanas dienas.

VII. ATGŪŠANAS PROCEDŪRA

- (81) Kā norādīts 64. punktā, Regulas (EK) Nr. 659/1999 15. pants paredz, ka uz Komisijas tiesībām atgūt atbalstu attiecas desmit gadu noilguma periods. Noilguma periods sākas dienā, kad nelikumīgais atbalsts piešķirts saņēmējam vai nu kā individuāls atbalsts, vai arī kā atbalsts saskaņā ar atbalsta shēmu. Visas darbības attiecībā uz nelikumīgu atbalstu, kuras veic Komisija vai dalībvalsts pēc Komisijas lūguma, pārtrauc noilguma periodu. Pēc katra pārtraukuma noilgums sākas no jauna. Ņemot vērā, ka Komisija pirmo darbību veica 2002. gada 31. jūlijā, attiecīgajā gadījumā Komisija var atgūt atbalstu, kas piešķirts pēc 1992. gada 31. jūlija.
- (82) Procentu likmes, kas jāpiemēro, atgūstot atbalstu, kurš tiek uzskatīts par nesaderīgu ar kopējo tirgu, kā arī sīki izstrādāti noteikumi šo likmju piemērošanai ir precizēti V nodaļā Komisijas 2004. gada 21. aprīļa Regulā (EK) Nr. 794/2004, ar ko īsteno Padomes Regulu (EK) Nr. 659/1999, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus EK līguma 93. panta piemērošanai ⁽¹⁾, kas grozīta ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 271/2008 ⁽²⁾.
- (83) Atbalsts ir jāatmaksā saskaņā ar procedūrām, ko paredz Francijas tiesību akti, ja vien tās ļauj nekavējoties un efektīvi izpildīt šo lēmumu.

- (84) Atbalsts ir jāatgūst no atbalsta saņēmējiem. Kā minēts iepriekš, principā atbalsta galīgie saņēmēji ir ražotāji, profesionālo organizāciju biedri, kuri piedalījās "ārkārtas rīcības plānu" pasākumos. Tomēr izņēmuma gadījumos ir iespējams, ka ražotāju organizācijas nav nodevušas atbalstu ražotāju rīcībā. Tātad atbalsts ir jāatgūst no ražotājiem, izņemot, ja dalībvalsts var pierādīt, ka ražotāju organizācija atbalstu nav nodevusi ražotājiem, šādā gadījumā atbalstu atgūs no ražotāju organizācijas.
- (85) Attiecībā uz atgūstamās atbalsta summas noteikšanu, kā tas izriet no judikatūras, Komisijai nav jānosaka precīza atbalsta summa, kas ir jāatgūst ⁽³⁾. Šajā gadījumā pasākumi, kas veikti saskaņā ar "ārkārtas rīcības plāniem", jau pēc sava rakstura vien (īpaši skatīt šā lēmuma 17. un turpmākos punktus) bija tādi, kas būtībā ļāva ražotājiem gūt labumu no pārdošanas cenas (vai no atlīdzības, kas saistīta ar pārdošanu), kura pārsniedz reālo cenu, ko maksā preces pircējs. Tātad atgūstamā summa ir starpība starp šīm abām summām. Tāda atbalsta gadījumā, kas attiecas uz daļas ražas iznīcināšanu, atgūstamā summa ir visas summas, kas samaksātas apmaiņā pret šo iznīcināšanu. Atsevišķos gadījumos, tieši attiecībā uz īslaicīgas produktu uzglabāšanas pasākumu īpašiem gadījumiem, saistībā ar veiktajiem pasākumiem saņēmējus varēja atbrīvot no izmaksām, kuras parasti tiem būtu jāsedz pašiem (it īpaši uzglabāšanas izmaksām). Tad atbalsta summa atbilst izmaksām, no kurām atbalsta saņēmēji tika atbrīvoti.
- (86) Saskaņā ar Kopienas tiesību aktos paredzētajām saistībām Francijai ir jāveic attiecīgo summu atgūšana. Ja Francijai rastos neparedzētas grūtības atgūšanas laikā, jāatgādina, ka tā var iesniegt šīs problēmas Komisijai izvērtēšanai. Šādā gadījumā Komisijai un dalībvalstij saskaņā ar lojālas sadarbības pienākumu, uz ko īpaši norādīts EK līguma 10. pantā, ir godprātīgi jāsadarbjas, lai pārvarētu šīs grūtības, pilnībā ievērojot Līguma normas un īpaši tās, kas attiecas uz atbalstu,

IR PIENĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Valsts atbalsts, kas piešķirts augļu un dārzeņu ražotājiem saskaņā ar "ārkārtas rīcības plāniem" un ko laika posmā no 1992. līdz 2002. gadam nelikumīgi īstenojusi Francija, pārkāpjot Līguma 83. panta 3. punktu, nav saderīgs ar kopējo tirgu.

⁽¹⁾ OV L 140, 30.4.2004., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 82, 25.3.2008., 1. lpp.

⁽³⁾ Tiesas 2007. gada 27. oktobra spriedums lietā C-441/06 Komisija/Francija (krājumā vēl nav publicēts), 29. punkts.

2. pants

1. Francija veic visus vajadzīgos pasākumus, lai atgūtu no saņēmējiem atbalstu, kas nav saderīgs ar kopējo tirgu un kas minēts 1. pantā.

2. Atbalsts, kas jāatgūst, ietver procentus, kas aprēķināti no dienas, kad atbalsts tika nodots saņēmēju rīcībā, līdz tā atgūšanas dienai.

3. Procentus aprēķina pēc salikto procentu formulas saskaņā ar noteikumiem, kas paredzēti V nodaļā Regulā (EK) Nr. 794/2004.

4. Atgūšana jāveic nekavējoties saskaņā ar valsts tiesību aktos noteiktajām procedūrām, ja vien tās nodrošina tūlītēju un efektīvu šā lēmuma izpildi.

3. pants

1. Šā lēmuma 1. pantā minētā atbalsta atgūšanu veic nekavējoties un efektīvi.

2. Francija nodrošina šā lēmuma īstenošanu četru mēnešu laikā no tā paziņošanas dienas.

4. pants

1. Divu mēnešu laikā no šā lēmuma paziņošanas dienas Francija iesniedz Komisijai šādu informāciju:

a) atbalsta saskaņā ar 1. pantā minēto shēmu saņēmēju sarakstu un atbalsta kopējo summu, ko saņēmis katrs no tiem;

b) kopējo summu (pamatsummu un atgūšanas procentus), kas jāatgūst no saņēmējiem;

c) šā lēmuma izpildes vajadzībām veikto un plānoto pasākumu sīku aprakstu;

d) dokumentus, kas apliecina, ka saņēmējiem ir pieprasīts atmaksāt atbalstu.

2. Francija informē Komisiju par to, kā tiek īstenoti valsts pasākumi, kas pieņemti, lai īstenotu šo lēmumu līdz 1. pantā minētā atbalsta pilnīgai atgūšanai.

3. Pēc 1. punktā minētajiem diviem mēnešiem Francija pēc Komisijas pieprasījuma iesniedz ziņojumu par jau veiktajiem un plānotajiem pasākumiem šā lēmuma izpildei. Šajā ziņojumā iekļauj sīku informāciju par atbalsta un procentu summām, kas jau ir atgūtas no saņēmējiem.

5. pants

Šis lēmums ir adresēts Francijas Republikai.

Briselē, 2009. gada 28. janvārī

Komisijas vārdā —

Komisijas locekle

Mariann FISCHER BOEL

LABOJUMS

Labojums Komisijas Regulā (EK) Nr. 423/2009 (2009. gada 20. maijs) par rīsu importa licenču izdošanu saskaņā ar tarifu kvotām, kas ar Regulu (EK) Nr. 1529/2007 atvērtas 2009. gada maija apakšperiodam

(Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis L 125, 2009. gada 21. maijs)

68. lappusē Regulas (EK) Nr. 423/2009 pielikumu lasīt šādi:

“PIELIKUMS

2009. gada maija apakšperiodā piešķiramie daudzumi un nākamajā apakšperiodā pieejamie daudzumi saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1529/2007

Izcelsme/produkts	Kārtas Nr.	Piešķiruma koeficients 2009. gada maija kvotas apakšperiodā	2009. gada septembra kvotas apakšperiodā pieejamie kopējie daudzumi (kg)
CARIFORUM reģiona valstis (Regulas (EK) Nr. 1529/2007 1. panta 1. punkta b) apakšpunkts) — KN kodi 1006, izņemot KN kodu 1006 10 10	09.4220	— ⁽²⁾	130 197 633
AZT (Regulas (EK) Nr. 1529/2007 1. panta 2. punkta a) un b) apakšpunkts) — KN kods 1006			
a) Nīderlandes Antiļu salas un Aruba:	09.4189	— ⁽²⁾	21 500 000
b) Mazāk attīstītās AZT:	09.4190	— ⁽¹⁾	10 000 000

⁽¹⁾ Šim apakšperiodam piešķiruma koeficients netiek piemērots — Komisijai nav iesniegts neviens licences pieteikums.

⁽²⁾ Pieprasītie daudzumi atbilst daudzumiem, kuri ir mazāki vai vienādi ar pieejamajiem daudzumiem — tātad pieņemami ir visi pieprasītie daudzumi.”

Abonementa cenas 2009. gadā (bez PVN, ieskaitot sūtīšanas izdevumus)

ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 1 000 gadā (*)
ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 100 mēnesī (*)
ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, papīra formātā + CD-ROM, ikgadējs	22 oficiālajās ES valodās	EUR 1 200 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, L sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 700 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, L sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 70 mēnesī
ES Oficiālais Vēstnesis, C sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 400 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, C sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 40 mēnesī
ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, ikmēneša (apkopojošs)	22 oficiālajās ES valodās	EUR 500 gadā
ES Oficiālā Vēstneša pielikums (S sērija) – Publiskā iepirkuma līgumu konkursi, CD-ROM, 2 izdevumi nedēļā	daudzvalodu: 23 oficiālajās ES valodās	EUR 360 gadā (= EUR 30 mēnesī)
ES Oficiālais Vēstnesis, C sērija – Konkursi	valodā(-ās) saskaņā ar konkursu(-iem)	EUR 50 gadā

(*) Atsevišķi drukātie eksemplāri:

1 līdz 32 lappuses:	EUR 6
33 līdz 64 lappuses:	EUR 12
vairāk nekā 64 lappuses:	cena pēc pieprasījuma

Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša, kas iznāk oficiālajās Eiropas Savienības valodās, abonements ir pieejams 22 valodās. Tajā ir L sērija ("Tiesību akti") un C sērija ("Paziņojumi un informācija").

Katrai valodas versijai nepieciešams atsevišķs abonements.

Saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 920/2005, kas publicēta 2005. gada 18. jūnijā *Oficiālajā Vēstnesī* L 156, Eiropas Savienības iestādes uz zināmu laiku nesaista pienākums visus tiesību aktus sagatavot īru valodā un tos publicēt šajā valodā. Tādēļ *Oficiālā Vēstneša* izdevumus īru valodā var iegādāties atsevišķi.

Oficiālā Vēstneša pielikumu (S sērija – "Publiskā iepirkuma līgumu konkursi") var abonēt 23 oficiālo valodu versijās vienā daudzvalodu CD-ROM formātā.

Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša abonentiem ir tiesības saņemt dažādus *Oficiālā Vēstneša* pielikumus bez papildu samaksas. Abonentus informē par pielikumiem ar *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* iekļautiem paziņojumiem lasītājiem.

Pārdošana un abonementi

Publikāciju biroja maksas izdevumi ir pieejami pie mūsu komerciālajiem izplatītājiem. To saraksts ir pieejams šādā tīmekļa vietnē:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_lv.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) piedāvā tiešu bezmaksas piekļuvi Eiropas Savienības tiesību aktiem. Šajā vietnē iespējams iepazīties ar *Eiropas Savienības Oficiālo Vēstnesi*, un tajā ir iekļauti arī līgumi, tiesību akti, tiesu prakse un sagatavošanā esošie tiesību akti.

Lai uzzinātu vairāk par Eiropas Savienību, skatīt: <http://europa.eu>